

Publicerad 2022-03-07 12:48 av Antonio J.F Matos

Om en blomma överlever...

Ilskans missiler samlas i min blick,
Om jag stängde verklighetens terräng insvept i papyrus
Och veckla ut det i en annan dimension,
kanske det skulle gå av
Denna skrämmande syn, dessa skräck
Av ljus som bränner själen.

Vi hänger på sekunderna
Det försvinner, på en klocka
Som springer iväg i acceleration,
Så nära den sista timmen att jag redan känner en sådan
Smak av askan i mungiporna
Och händer som faller sönder i den omedelbara värmen.
När denna kropp är släckt kommer den bara att födas
En repa i stenen, i varje sten
Att dimensionen av galenskap förde samman.

Om en blomma överlever
Kommer att vara röd och svart
Med gula tungor som det droppar gift från
Det kommer att mata framtidens deformerade,
Lett mörkt och evigt damm.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Antonio J.F Matos med Poeter.se id #221809 innehar upphovsrätten